

[Aksel Larsen.]

lidt om enkelthederne. Det var altså teen, kaffen og avispapiret, man tænkte på. Derimod var der ikke opnået enighed med de radikale, der meddelte, at de tog forbehold overfor forskellige af lovforslagene og overfor bestemmelser i lovforslagene, men dog tilsagde en vis velvilje ved behandlingen her i tinget. Af betænkningen fra udvalget fremgår det, at de radikales velvilje er blevet adskillig større siden i går. Det er sådan, at nu vil de radikale stemme for de tre af lovforslagene, ja, måske for dem alle, det ved jeg ikke, men det eneste, de vil modsætte sig her, er den ekstraordinære forhøjelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motorkøretøjer, altså dette, at denne forhøjelse skal have tilbagevirkende kraft. Jeg synes, det harmonerer meget lidet med den stilling, det radikale venstre har taget under de hidtidige debatter om denne politik, og som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard også gav udtryk for i går, nemlig at de radikale er af den opfattelse, at for det første må de sociale kår her i Danmark ikke forringes, for det andet er det aldeles fåbeligt, at man bruger fantastiske summer til militærvæsenet og oprustningen, når man samtidig taler om, at der skal spares, og det radikale venstre har jo desuden givet udtryk for, at man ikke mener, man kan pålægge befolkningen store trykkende skattebyrder og kræve indskrænkning af forbruget o. s. v., når man ikke vil holde igen på udgifterne til militærvæsenet. Sådan har jeg forstået det radikale venstres hidtidige stillingtagen. Og nu kommer partiet alligevel, såvidt jeg forstår, og er velvillig indstillet overfor denne buket af indirekte skatter, som vil give 300 mill. kr. på 1 år eller 400 mill. kr. på 16 måneder. Det kan jo være, jeg tager fejl, og hvis jeg tager fejl, skulle det glæde mig meget. Jeg regner så med at få det at vide enten nu eller senest ved afstemningen ved tredje behandling over de fire lovforslag. Men jeg må altså have lov til at sige, at jeg synes, det vil harmonere meget ilde med det radikale venstres hidtidige deklamationer, om partiet bevilger disse kolossale indirekte skatter til regeringen. Vi kommunister vil ikke gøre det.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg takker udvalget for det store arbejde, der er udført, og jeg skal til det, der er sagt her, kun gøre en enkelt eller rettere

to bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Det ærede medlem talte om de forandringer, der var sket for tobaksafgifternes vedkommende, og fremhævede, hvad der er rigtigt, at der er sket en vis forhøjelse på cigaretter og en vis mindre nedsættelse på cigarer og cigarillos. Jeg finder det rigtigt her at oplyse, at når udvalget er gået med til disse forandringer, skyldes det en samlet henvendelse fra såvel arbejdere som arbejdsgivere indenfor tobaksindustrien. Det er klart, at baggrunden for nedsættelserne, som det ærede medlem omtalte, er beskæftigelsesmæssige hensyn. Vi har ment at burde tage hensyn til, hvad branchen og specielt dens arbejdere udtrykte ønske om.

Det ærede medlem spurgte mig, hvad ordene „og lignende“ i forbindelse med cigar- og cigarettændere betyder. Jeg skal hertil svare, at dermed tænkes på apparater, som kan anvendes til at tænde cigarer og cigaretter med, selvom de ikke betegnes som cigar- og cigarettændere. Det ville være fristende, når der er skat på cigar- og cigarettændere, så at producere indretninger, som ikke bærer dette navn, men som i realiteten er det samme. Det er det, der sigtes på med ordene „og lignende“.

Jeg skal anbefale, at de fire lovforslag vedtages med de stillede ændringsforslag.

Tholstrup: De generelle betragtninger, som retsforbundet anstiller overfor lovforslagene, har det ærede medlem hr. Gregeren gjort rede for. Jeg vil blot sige, at det, der finder sted, ikke er en decideret luksusbeskatning, sådan som man taler så meget om, men en meget mere omfattende beskatning. Det værste er dog, at man tager incitamenterne væk fra befolkningen, således at produktionen må forventes at gå ned, når der ikke mere er noget sjov ved at tjene noget og man ikke kan få lov til at bruge pengene selv, men skal aflevere dem i skatter.

Jeg vil gerne trække nogle enkelte ting ud til beskuelse, f. eks. omsætningsskatten på personbiler. Det er således, at kun dyrlæger, læger, sundhedsplejersker og jordemødre får biler tildelt i noget omfang, medens en lille del går til tilsynsførende ingeniører og handelsrejsende. Det er derfor ikke luksus alle de nye biler, der tildeles, men i allerhøjeste grad nyttevarer.

Endvidere vil jeg gøre opmærksom på en ting — jeg ved dog ikke, om den kan nå at blive rettet —, men det drejer sig om en lov, som blev vedtaget her for nogen tid siden